

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-30
Voor den buiten. 1-75
Voor 't vreemde. 2-25
Per maend voor de stad alleen. 58

HET WERK VERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz. Prys van een Numm. 10 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtyr toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27. Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer, en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een * geteekeid, zyn Expresstreinen van eerste om lid-klas, degehe met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . . 8-00 8-55** 11-50 2-20 5-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geopardsb., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00 7-40
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-15 4-55* 7-05
Kortr., Moskr., Doornik., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-40** Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*
Glabd., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-40 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

GENT, ZATERDAG 15 SEPTEMBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Garibaldi, is te Napels en Frans II in Gaëta: dit is eene afgedane zaak.

Het gene de gebieder van Sicilien, het eerst en het meest ter hart heeft genomen, is de ontbinding van het komiteit der aenhangers van Mazzini, het eenige middel dat hy nemen kon, om stellig eene openbare en plegtige verloofhening aen zich zelve te geven en met eenen pennentrek, gansch zyn verleden, te miskennen te veroordeelen; de wezendlyke vryheid in Itaelje te kluisteren, en de zucht van het algeene best naer volksdommelykheid, met den voet te trappen. En wat meer, Romano, die daegs voor de intrede des gebieders, nog de gezworen minister van Bomba was, is door hem tot het nieuw ministerie geroepen, om den nieuwen staet van zaken der, zoo gezegde, vryheid intehuldigen. De gelatenen dienaar van het despotiek beheer, van gister, door wiens medehulp al dit onnoozel bloed gestort is geworden, is heden de man die de zaken in handen neemt, om tegen zyne eigene daden, de vraek van al dit bloed optenemen. Is dit al de grootheid eener beweging, door de verdediger van Roomen, in den naam der italiaenschevolkeren begonnen, om de palmen van den stryd, waerin zooveel groothertige en moedige kinderen van den lande, voor de vryheid gesneuveld zyn, als eene slaef voor de voeten van een enkel man, neerteleggen, en de grondbeginselen, te doemen, die hem zyne weergalooze populariteit hebben aangewonnen! Treurspel! te leurstelling! en, . . . Verradery!! De onverbiddelyke geschiedenis, die, dit itaeljaansche, tydvak van alden ydelen glans en vervalschte kouleuren zal weten aftescheiden, zal voor den hedendaegschen held, bittere berispingen omvatten die, met het theatrale van den heer Dumas, weinig zullen overeenstemmen.

Heden is het tooneel veranderd. De held van Sicilien heeft zich op het tweede plan gesteld, Turin en Roomen; Victor Emanuel en de Paus zyn voor als nu de hoofd persoonadjen van het tweede bedryf der groote slagting. Het masker is afgeworpen. De piemontesche troepen bezetten alreede, Marken en Ombria in de pauselyke staten. Het ultimatum, of de laeste voorwaarden door de minister Cavour betrekkellyk het weg zenden der vreemde troepen van Lamoricière, — de republieken van 48 — zyn slechts een voorwendsel om de aenranding nog wat te verbloemen. Er blyft aen het pauslyk bewind zelfs niet te kiezen over. Zeker als het ultimatum geweigerd wordt, zal het leger van Victor Emanuel er volledig tussehen komen, en integendeel als het wordt aengenomen zal de paus het te doen hebben tegen de omwenteling, ondersteund en bezoldigd door de minister Cavour.

Nu dit is om het even; maer eens Itaelje onder den scepter van Victor-Emanuel vereenigd, wat zal er voor het volk uit voortvloeyen? Zal de groote meerderheid den staet zyn: Zal de natie al het volk zyn? Zullen zy hunne wetten verveerdigen? hunne imposten regelen? met een woord, zullen zy kiezers zyn en zonder ompspling hunne mandatarissen naer de vertegen-

woordiging zenden? eenige waerborg der seftelyke vryheid? Onmogelyk! In Itaelje min dan elders. Noodwendigheden van het hof, eierzucht van familie, grillen bureaucratie, budgetten, invloed en gunst, zullen noodzakelyker wyze de bemaning van het nieuwe schip zyn. Een oogslag op den geldelyken toestand, zal allen twyfel hier aengaende van kant zetten.

In 1848, beliep de schuld van het Sardeensche ryk tot 120 millioen, ter uitbetaling van 6 millioen rente. In 1857, door de voorbereidselen van den hedendaegschen toestand, vergrootte die rente van 53 millioen, zynde 44 millioen of zeven mael de schuld van 120 milloen. Van daer tot 1859, vroeg het goevernement twee leeningen, beloopende te samen tot 90 millioen. In 1860, werdt er nog eene leening by gevraagd van 150 milloen, zoo wel dat op 12 jaren, van 120 milloen, de schuld van dit ryk alleen, op 1200 milloen is gekomen; naest Engeland, de grootste schuld van Europa en naest alle andere landen, het minst in staet om die te betalen.

In 1848, beliep de uitgaef tot 148 milloen en de inkomsten slechts tot 145 milloen, dus een te kort van 3 milloen 's jaers. In het jaer 1859, moest men eene leening doen om den achterstel van den interest te betalen. Thans in 1860 zyn de uitgaven van 296 milloen en de ontvangsten 236 milloen, dus een jaerlykschen te kort van 40 milloen. Wie zal die millioenen betalen? De groote meerderheid van het volk, om beter te zeggen, de kleinen burger lyk over al. Hy zal die betalen door de vergrooting van pachten en lasten; door de lichting gedaen op het voedsel van den werker, door de afpersing van den aerheidsloon, door de verarming der werkende standen, die men in de onmagt wil houden, langs den eenen kant, tegen een klein getal begunstide, die inderdaed den staet zullen uitmaken, langs den anderen kant.

Indien nu de eenheid en vryheid der itaeljaansche volken iets wezentlyks ware, eenen dergelyken staet van zaken ware niet bestaanbaar. En nogtans het zal niet anders zyn. Den kleinen zal betalen, den kleinen zal men het vel afdoen, den kleinen zal men verarmen, om dat die vryheid waarmede Garibaldi de itaeljaenen rond den hof leidt, en in geestdrift houdt, niet bestaat in feit, om dat het schynwoorden zyn, die als een vernis op den ouden styl zullen gevreven worden en slechts dienen zullen om zoo veel te gemakkelijker met de meerderheid om te spelen, en gelyk het gebeurd in andere staten, die meerderheid, achter de gelykheid van wet en regt, zonder uitkomst, dertig jaren lang te laten reihalzen.

Waarom is de vaderlandschen arbeid niet geacht?

Honderd mael reeds is het gezegd en herzegd, dat er geen volk onder alle volken meer van zyn land is, als de engelsche natie. Zy is het volk by uitstek van overdrevene nationaliteit, hunne harten kloppen nooit als voor de hunne en in hunne ziel is er geen gevoel mogelyk, voor vreemde belangen. De zelfzucht is het element dat hun beheerscht, en Lord Palmerston die in merg en in beenen de

ationale dweezucht vertegenwoordigt, zou al weinig maken van op het vaste land een miljoen menschen te zien slagtofferen, wanneer er slechts voor Engeland een weinig profyt zou by te rapen zyn.

Dit stelsel is, by het engelsch volk zoo diep ingeworteld, dat om zoo te zeggen ieder lid der engelsche samenleving, het gheel en al vertegenwoordigt. Een engelschman, over gansch den bodem van Europa, is overal Engelschman van zede en van karakter. Hy draegt den stempel der natie in alles met zich; men ziet er een of men ziet er duizend, het komt over een uit, zoo danig zyn zy vereenzelvigd, dat wy, voor zoo veel, er slechts een enkelen persoon kunnen uit opmaken.

In den ommegang van het leven, ongemeen met vremden, zoeken zy elkanderen op, en de nationale geest is zoo groot, dat zy, in iederen afgezonden landgenoot geheel hunne natie zien en beminnen. Van daer zyn, by het vreemde, hunne betrekkingen met hunne landzaten, altyd broederlyk. Is er een van de hunnen in nood, hun huis is open en de tafel opgediend: zy verhelpen zich onderling.

In het werk lyk in den handel, zyn en blyven zy Engelschman. Zy kennen niets daer boven. Alle andere belangen, als die genen voor hen en voor hunne landgenooten voordelig, schynen hun vreemd en van geener waarde. Zelfs die genen niet der werkhuisen, hier in Belgie, of elders, alwaar zy werkdadig zyn en rykelyk bezoldigd worden, met een woord, als engelschman zyn zy overal wat zy zyn moeten, zy bevoorrecht hunne landzaten als broeders, trekken al te samen aen de zelfde koorde, en zyn het volkomen eens om van onze domheid al het profyt te trekken dat zy maer kunnen.

Met een weinig juist begrip en goede zin, zyn wy verplicht, van hun die goede verstandhouding tot eer en lof te spreken. Niemand kan hun gedrag afkeuren, en hoe zeer ook de belangen van sommige nyveraers er door geschokt en verhindert worden, zyn wy niet in regt hunne handelwyze te laken.

Maer als wy dien geest van solidariteit, of wederzydsche behulpzaamheid, op zulk een hoogen trap stellen by een ander, hoe klein moeten wy niet zyn in onze eigene oogen, van by een ander groot en verheven te vinden, dat gene, waer aen wy, by ons, zoo weinig belang hechten. Wy zien dat zy elkander den arm geven, en wy zeggen dat zy wel doen, wy zeggen dat zy verplicht zyn te verbroederen om hun land en hunnen aerheid te verheerlyken, en wy denken niet eens dat dien zelfden pligt ook den onzen is. Wy denken niet dat wy ook een vaderland hebben, en dat wy ook werkers zyn, zoo wel dat wy door onze goede eensgezindheid, dit vaderland en dit werk op onzen keer zouden moeten verheerlyken. Wy nemen blindelings, de voortbrengselen van hunnen geest aen, wy boffen op hunne ontwikkeling, wy pryzen de verfyning hunner werktuigen, al vruchten van de ineenmelting en de samenwerking hunner afzonderlyke krachten, en wy aenzien die samenhang van werking, die eenheid die van onze eigene pooging afhangt, die wy maer te willen hebben, by ons als een reuzen werk, zoo niet onmogelyk, ten minsten omringd der grootste moeilijkheden. Wy zien in ons eigen land onzen arbeid vernederd, en de vremden gevierd en wy letten er schier niet op, zoo klein is de waarde die wy ons toekennen, en zoo groot is de verachting waer aen wy gewoon zyn.

Welke zijn de oorzaken van eene zoo diepe vernedering? Er is een enkele die de moeder is van alle anderen: gebrek aan eendragt.

Ware de eendragt onder ons allen, wy zouden geene overtuiging ontbreken in het geen wy van werken kunnen; geen betrouwen missen in de zekerheid onzer middelen, en wat meer achting hebben, voor voortbrengselen van vaderlandsehe poogingen in het werk; maar neen, de eenheid bestaat niet; wy leven afgezonderd en wy slaven voort, voor de kroet die, van nu af al zeer gepegeld wordt, en zuer is om te zwelgen.

De broederlyke eensgezindheid onder het volk kan alleen den arbeid doen waarden.

Als de arbeid op zyne waarde zal geschat zyn, zal de loon in evenredigheid er aan beantwoorden.

De loon geëvenredigd naer het werk is de zedelyke en stoffelyke verbetering in het leven.

De welstand van de werkers geleidt tot de kennis hunner regten. De kennis hunner regten tot de kennis hunner waarde; van daer tot de achting voor zich zelve, en by gevolg tot de bekwaamheid om met vrucht hunne onderlinge belangen te verdedigen.

Een schepen vleeschhouwer.

L'économie est une vertu.

Chacun pour soi, Dieu pour tous!

Heden dat de schepenen vleeschhouwers worden, zou er al niet veel kwaad in zyn, dat de vleeschhouwer schepen worden. De eene konkurentie zou de andere betalen. Hier het stadhuis, in den vleeschwinkel, daer de vleeschwinkel, in het stadhuis, het verschil ware klein en de gelykheid groot. Gelykheid vooral. Er moet een weinig gelykheid zyn, en dat is het geene waarop de stieldoende lieden niet genoeg acht slaen. En nogthans het ware zoo ordentelyk en niet moeijelyk in het geheele.

Al degenen die een bedryf uitoefenen, die in de kas der gemeente lasten, en pachten betalen, en soms al ook een kapittel der geforceerde leening op den hals krygen, de mannen helpen vetten die aan de dikke postjes zitten; by gevolg het natuerregt van kiezer genieten, en derhalve een letter in het wordeken zyn, van: *de natie is het ganse volk*, zouden zich beter moeten verstaen; de handen in elkander leggen en te samen een weinig aan die wederkeerige konkurentie arbeiden. Wanneer nu de schepenen vleeschhouwers worden, of bakkers, of kruideniers of anderen. Wy zouden het eens zyn en zeer goed vinden van bakkers en vleeschhouwers, of alle anderen tot den raad te kiezen. Op die wyze zou het verleden bestuur ons alreede sommige specialiteiten hebben doen kennen. Men weet het, het verleden bestuur, heeft de contribuabelen bedreigd van heirruimer te worden. Welnu, als vrye burgers, vry van keuze, zoudt gy tot de bestuerraad, mannen van kennissen in het vaak hebben toegezonden, die al het noodige licht over de stof zouden verspreid hebben en by den eersten slag in den neus, van de kwaliteit zouden beslissen. De kompetentie is overal noodig. Een raad zonder kompetentie is een huishouden zonder wyf! Zet gy dat ne keer in 't Werkverbond aen 't u blijft! F. V. R.

Wy geven aen dit, ons toegezonden artikelke, eene plaats, om dat wy ook aen diegenen niet toebehooren, die, met het hieldaagsche stelsel van den alleenhandel des kapitaels, het detail poogen te verarmen, door het stichten van maatschappijen voor den inkoop van levensmiddelen. Zoolang dat het kapitaal het werk zal overheerschen, zullen dergelyke associaties voor den werker niets anders zyn als leeringen en bedrog. De werker zou eenige centiemmen profiteren, die al rap, door de afpersing op den loon, in den zak der groote nyveraers terug zouden keeren. Met het stelsel van exploitatie, waaronder stielen en neeringen, ambachten en nyverheids-werkloos gebogen gaen, moeten al onze poogingen strekken om het detail in alles te ondersteunen en aen de groote nyverheden, die zich op zes a tien jaren binnen spelen, en met het smeir van den werkmans paleizen bouwen, den loon te doen betalen in evenredigheid van den prys, die wy, by vleeschhouwer en bakker en herbergier en alle andere winkeliers te besteden hebben.

Een Oogslag in ons eigen Land.

Men schynt gedurig te beweeren dat het werkvolk nooit andere dan onredelyke klagten aenheft; meermalen hooren wy zulks door hooge ambtenaren, die alles beter willen weten dan wy zelve. Thans willen wy eens eene klagt aenheffen, eene klagt die wy regtstreeks het staatsbestuur toesturen en waarop wy hoogst wenschen dat men ons een antwoord zoo willen laten geworden.

Het is niemand onbekend dat onze staetkundige mannen alle mogelyke middelen aanwenden, om de burgers by feest- en kermisdagen van hunne aloude vermaken af te trekken, om hen in de wapenoefening en schyfschietingen die oogenblik-

ken van geestuitspanning te doen vinden, die zy eertyds in het bollen spelen, boogschieting, enz. enz. zochten. Men heeft de burglary hiertoe ook het grootste gemak gegeven, door haer, hare wapens van de burgerwacht hiertoe te laten gebruiken.

Het doel welke men hierdoor zoekt te bereiken is aller lofwaardig, want op den dag dat het vaderland den moed zyner zoonen zal vereischen, zal men hierdoor mannen hebben die in het neervellen hunner vyanden best geoeftend zullen zyn, alleenlyk willen wy vragen waerom den man des volks hiertoe geenen toegang word gegeven? denkt men dat den eenvoudigen arbeider niet zoo goed zyn leven in de waagschael zou stellen tot 's lands verdediging als den welgestelden burger? Geloof men dat er onder het arme volk zoo geene moedige vaderlandsmansnaers zyn, dan onder hen die patentregt betalen? Twyfelt men aen den nationalen geest onzer werkende klassen! Is men vergeten dat het den volksman is die altyd het eerste is geweest om den geboorten grond tegen vreemde dwingelandy te verdedigen? Heeft men zich niet duizende malen kunnen overtuigen dat de werkmans altyd op de bres is, wanneer het de vryheid van zyn vaderland geldt? Waerom hem dan uit de vermaken waerin men zich tot het verdedigen van den moedergrond oefent, gebannen, waerom de aloude spelen van naer de gesiropte priuk te byten, naer den paling te knappen, in zaken te loopen, naer het kroontje slingeren, wit en zwart loopen, naer het ei slaen, enz., enz., niet even zoo goed vervangen door het schyfschieten, als de burgerlyken krulbol en andere.

Maer neen, het is dat men den werkmans altyd zynen nederigen stand wilt doen gevoelen. Hy mag geene wapens bezitten, hy mag zich niet inlaten met de kennis zyn regt te verdedigen, als het noodlottig uer zal slaen, dan zal men hem zoo als altyd vooruit stooten, en hy zal, om dat men hem niet heeft toegelaten zich met de verdediging gemeenschappelyk te maken, veel gemakkelijker den dood vinden, dan zy die in de party goed geoeftend zyn, en weten hoe men, zich in dergelyke gevallen moet gedragen.

O! staetsmannen grooten en ministers, houdt op het volk langer van zyne regten te onthouden, want zich oefenen in het verdedigen van zyn vaderland is een regt dat geenen belg mag ontzegd worden. Geef ons de wapens die in de arsenalen zyn gesloten; laet ons toe ons in onze ledige oogenblikken met de wapenoefening bezig te houden; geef ons in plaats van het schouwspel eener verlichting of vuurwerk, pryzen voor de beste schieters; gebruik het geld, die gy tot die prullen verbrast, voor het aenprikkelen van den geest tot vaderlandsehe verdediging, laet ons gevoelen dat wy ook belgen zyn, laet ons zien dat het artikel 6 der grondwet waarheid spreekt; want zich tot de landverdediging voorbereiden is eene wet die ons allen moet duerbaer zyn, en vooral in dezen oogenblik. Men niet kan voorzeggende hoe lang onzen grond nog van vreemde aanranding vry zal blyven, laet ons, even als die, welke het geluk meer bevoordeeld, ons bezig houden met ernstige vermaken, en dwingt ons niet langer als onnoozelen wezens, de spelen waarmede de edelen over honderde jaren hunne lyfeigenen en slaven lieten vermaken, neen, laet ons gevoelen dat wy zoo veel waarde bezitten als de mannen die geld hebben, en by God! gy zult ondervinden dat de eenvoudige werkmans een zoo goede kamper der vryheid is, dan al de troetelkinderkens dezer aerde.

Brussel, 6 september 1860.

EEN MISBRUIK AENHALEN, IS EENE REDE OM DIT MISBRUIK TE VERDOBBELEN.

Zoo is het heden met sommige nyveraers, of agenten van nyverheids maatschappijen, gelegen. Het walgend gedrag van den meesterknecht Petit, in de maatschappy der Leye wegens de vrouwen in het algemeen, jong en getrouwd, heeft in alle standen der samenleving het hart opgeheven van verontwaardiging. De lyfdwang, en de zedeloze, drukking door dien mensch zonder ziel, aen die arme werkslaven opgelegd, zyn niet alleen tergend, en verachtelyk, voor de persoon, doch thans zyn zy vervelend en aenstoetelyk geworden, want zoo men zegt, zou dit gedrag de goedkeuring des meesters verworven hebben. Het steekt ons tegen van zulks te gelooven. Wy kunnen niet aennemen dat de heer Morel, die als mensch van hart, verantwoordelyk is, voor het lot der duizende werklieden onder zyne bevelen, de handelwyze van een onbeschaefd opzichter, kan ondersteunen. In die onzekerheid sturen wy aen dit gesticht, de volgende vragen: is het waar dat het gedoen van dien toezinder der slaven, de goedkeuring van mynheer Morel heeft verworven?

Is het waar, dat dien man — of dit gedaente van een man — door de heer Morel ondersteund, zyne tergende ziel tegen de werkvrouwen met dubbele woede heeft lucht gegeven; dat niet alleen voor de kwestie, van aen dringende ongemak

ken, — met of zonder toestemming, — te moeten voldoen, ontrent 30 a 40 werkvrouwen, geboet zyn geworden voor dingen die geenen naem hebben: voor grimlagchen, voor zich om te keeren, zich het oor, den neus, het been te vryven, enz.

Is het waar dat alles is gebleven lyk het was, met de hui-zekens en dat er deze week meisjes tot 4 uren lang het onbegrypelyk ongemak onderstaen hebben.

Als dit alles waar is, moeten wy niet zeggen dat de honden in de kudden meester zyn en dat de Herder slaapt op zynen staf.

Voor heden willen wy niet verder, wy hebben te veel vertrouwen in den goeden zin, van de heer Morel, die vergrysd in het werk, de noodige gestrengheid, van den tergende dwang weet te scheiden, en zyne goedkeuring niet kan geven, aen een soort van mensch die de werkvrouwen dwingt, tot feiten die hem gelegendheid geven, na wel behaegen te kunnen straffen. — Wy wachten. —

Raad der Werkregters.

Het was een werkmans die het zei.

« Ik geloof mynheer de regter, dat er geen verschil moet bestaan in de toepassing van het regt tusschen grooten en kleinen, meesters en werklieden. Dat de wet, niet mag inzien, hoe dat ik gekleed, gehuisvest, of getiteld ben; welke den invloed van myne familie is, van gunstelingen of wyven. Dat de wet het moet eens zyn met zich zelve, en het gene zwart is voor den eenen niet wit maken voor den anderen. Ben ik geen mensch in myne aemoede, lyk dien ryken in zyne wulpsheid. De fortuin kan my, slaven en beambten geven, zy kan my in het goud omhangen, my invloed geven, maar kan zy my een hart geven? Kan zy my eene ziel geven? Kan zy my het goed oordeel, en het gevoel der menschenwerde geven, kan zy my het verstand en de reden geven, die er noodig is om het goed van het kwaad af te zonderen en over het eene en het andere onpartydig te beslissen? Neen zy kan u de trotsheid en de waen aanleeren. Zy kan u opblazen mynheeren, de borst doen uitsteken, en u fier gelyk de Pauw, in den kleurigen waejer zynor pluimen, doen rond draeijen, keeren en wenden om u zelve te bewonderen, en u een groot denkbeeld van u zelve op te geven, maar u een mensch maken, waer in grond en reden, den invloed van wai meer of min centen, beteugelen kan, is mis; dat kan de fortuin niet geven. — En de regter, speelde met de vingers op de tafel en zong stillekens: *Jantje komt, Jantje komt, Jantje de lanthorn man.* »

Jantje komt: 't is wel, 't is best, allerbest! maar de kiezing, maar de toepassing der nieuwe wet; wanneer zal dat komen? Een weinig geduld, werker, de heer De Jagher, onze genadige gouverneur, heeft niet gewild dat zy tot de griekse kalenden verschoven worde; men verzeker het ons, en als het eens lukt dat zyne excellentie twee gedachten te saem zal knoopen, zal de eene zyn, om de vraag van het komiteit der werklieden daer ontrent te beantwoorden, en de andere om de antwoord er op schuldig te blyven. Zoo verre zyn wy gevorderd:

Integendeel, de koning heeft op het vertoogschrift, dat de werklieden hem by zyne triomfreis, in Gent hebben afgegeven, geantwoord, by brieve, dat hy dit vertoog zeer wel had ontvangen — wy zyn al wat verder — en dat hy het zelfde, aen de minister had toegezonden, zonder twyfel met de woorden van: mynheer de minister, zyt zoo goed als het u past enz. enz. dat gaet altyd goed voort.

Maer de minister heeft nog geen oogenblik tyd over. Wanneer de karabyniers zullen in regel zyn, en dat er verder niets gewigtigs voorvalt in China, zal hy aen zyn excellentie de heer gouverneur van Oostvlaenderen laten weten: Mynheer de goeverneur het heeft my gepast enz. — Gy ziet, het houdt niet stil, wy winnen altyd aen.

Nu zal het de Heer gouverneur in zyn onnipotentie behaagen, aen het gemeentebestuur te laten weten: dat het hem gepast heeft, enz. enz. allengskens komen wy op die manier alwaer wy zyn moeten en daarom is het spreekwoord onverbeterlyk, de heer gouverneur zeg het ook: al stillekens loopt men verre.

In afwachting blyven wy met de slaepmutsen aen d'ooren en met het refrein in de keel van: Jantje gaet, Jantje gaet, Jantje de lanthorn man.

Goed of kwaed

Jantje gaet

Met zyn lanthorn praet.

Eene serenade met fakkellicht.

Wat zou St. Pieters, nevens Gent, zonder maendag zyn? De maendag op St. Pieters, is den dag der zotten en der pinten. Geene leute, geene klucht, geene poets, geene snakkerij die niet zynen maendag heeft; menig veerken, op St. Pieters, heeft by den maendag zyn hesp gelaten. Het is de

dag van de wandeling, van het lied en den dans. De ver-
trouweling der eenzame gesprekken: een schat voor het
vaderland! Hy is de perel van de week, de kaffé tafel der
wyven, de poefdag der werklieden, maar ook de nacht-merrie
der huismeesters; dat ter zyde, de maandag op St. Pieters
is een dag van feest, van algemeene beweging en zie daarom
scheen het ons iets buitengewoons dat het reeds 9 ure, op
onzen geliefden toren sloeg, toen wy verleden maandag,
schier niet wisten dat het maandag was. De cité ouvrière —
Gent is een weinig fransch — scheen, tot een kerkhof her-
schappen te wezen, niet een gezang, niet een lach, niet het
enkel geschreeuw van vier zessen, het was alles stil. Is er
misschien een dooden? wat mag er gaende zyn? Waer is
die beweging? Waer is die leute? Waer is die vreugd?
Waer zyn die wyven? Die kinders? Oud en jong, mannen
en vrouwen, lief en zoetaerd waer zyn zy? Ja, waer zyn zy,
weet gy dan niet wat er op handen is? Er is hier een man
te veel in de cité; een kerel die van het ander einde van
de stad komt om hier de kinderen van den werkmán, in het
ongeluk te dompelen, te onteeren, tot over den kop in de
schande te steken, en wy gaen dien kerel, uit ons midden
trommelen. — Welk een gedruisch!... daer komen zy reeds
aen: — op'tair: 't is volk van Artevelde, 't zyn de jongens van
Gent! welk eenen toeloop, al de deuren gaen open, elk komt
naer buiten den hoop vermeerden. Twee honderd jonge
snakken, van 16 tot 20 jaren, vergezeld van vuilblekken, van
handborstels, tangen en schuppen; blaespypen met stokken
in voor trombrönnen. Yzere potten, gebroken flasschen,
asschen bakken, buizen, ossen-blazen aen bessemstokken,
stukken van pottelkarie, tromphorens, voor heetebrood, kam-
men met papier over, trommels en bekluiten, kloefen met
snaren voor violen en den trompetter van de stad, dit alles
doormengd met kerren, lanthorns en fakkels stroomden te
samen en sloegen en klonken en schreeuwden en tierden
door elkanderen en daer tusschen honden en katten met
blikken buizen aen den staert gebonden, doorspartelde de
menigte en stormde op de kazyden met de klinkende buizen
al uilende weg; men zou gezegd hebben, dat al de duivelen
er vergaderd waren. Waer is hy! Waer is hy! hoorde men
van verre met moeite door het gerucht: Welaen! hy moet
er uit! Welaen tamboer en pif en paf en rettetet... bom
bom! op't air: 't is volk van Artevelde, 't zyn de jongens
van Gent!

Eensklaps stormde eene zwarte kazak, uit de Cité weg,
langs de Vrouwen straet af, en liep om zich den hals te
breken over putten en dalen. Wat is er gaende mynheer,
vroeg een passant? — Hy weet het niet. Hy gebaerd van
kromme aes, dat is nu geen zotten trek — goeden nacht
vriend ik loop naer de briele — goeden avond Cies De slimme
en de zwarte kazak liep voort al mompelende in zich zelve,
hoe kan het zyn?... een man als ik, directeur van eene
draedjens makerye, van wien ik de reputatie zoo hoog heb
verheven,..... hoe kan het zyn?... d'ondankbaerheid, ah!
d'ondankbaerheid!

Werkers Wardouw!!

Een droogen Haring kost 3 centiemen, een ei, inschelyks,
en voor 3 centiemen heeft men ook eene schel herfkaes.
Als men nu des 's morgens om 3 uren aen het werk gaat,
waerom zou men om 8 ure niet een haring, niet een ei, of
niet een stuk kaes by zyne kroet, de maandag mede brengen?
waerom? vooreerst; als de meester binnen komt, hy doet
niet lyk Barberousse, die deneus opsteekt, riekten schreeuwte:
er is hier menschen vleesch in huis! de meester heeft den
reuk niet der menschen vreters, maar de haring, de herfkaes
en het ei, 't is kurieus! — hy komt binnen, al snuffen en:
— Men heeft hier haring geiten!... en wie herfkaes! en aen
wie de eischael... Mynheer heeft de reuk zoo delikaet! en
de haring, en de herfkaes, zyn verre van het rooze water!
maer het ei zal men zeggen, dat noch neus, noch oor, noch
oog, in den weg loopt? — Om het even het ei bekoopt het
voor de rest, en mynheer wilt niet meer dulden dat men in
het vervolg, noch haring, noch herfkaes, noch eijers, in
zyne fabriek bringe... De kroet zal hy toelaten, 't is al rede-
lyk, doch voor den haring, den herfkaes en het ei, 50 centie-
men boet, voor die het nog in zyne maeg zal steken. Hoorje
dat beroerde mannen!!?

Dat is een ander paer mauwen.

Daer men tot Gent in de maatschappy der Leye, zulke
bittere klagten hoort over het gedrag van een meesterknecht,
die zoo men zegd, goed gekend wordt door de opperdirec-
teur, van dit établissement, ziet men met genoegen de
handelwyze der Maatschappy te St. Gillis tot Brussel tegemoet.
Men weet dat de hevigen brand, in voornoemd établisse-
ment, de werklieden voor eenige dagen van arbeid beroofd
heeft, doch de heer Directeur Lantheeren, heeft deze werkers
mannen en vrouwen den tyd dat de sulstand geduerd heeft,
den helft van den dagloon betaeld. Dat dit aen de nyveraers
van Gent tot voorbeeld strekke; maer... ze zoen niet geire!!

Wat den Werkman vraegt.

1.
Hoe droef en arm is nu des werksmans leven,
In Vlaendrenland op dien zoo milden grond,
Door nood en smart en van alles omgeven,
Zoekt hy vergeefs na troost en bystand rond.
Zyn hert herleest hoort hy van arbeid spreken,
Want zonder loon de honger hem verjaegt;
Na 't harde werk een stukje brood te breken,
Zie daer het geen de vlaemschen werkmán vraegt.

2.
Geen haet of nyd kan s'werksmans hert bekoren,
Hy is geen vriend van twist of tegenstand,
Een kreet alleen steelt lieflyk zyn ooren,
De heilige kreet: van Vryheid! Vaderland!
Maer s'winters dag als werk en winste mindren,
Hy ziek en zwak aen u zyn lyden klaegt.
Een stukje brood tot voedsel zynr kinderen:
Ziedaer het geen een vlaemschen werkmán vraegt.

3.
Schande op ons eeuw! der oorlog steeds verwoede
Spruit menschen bloed op noord en zuiderland.
De armen zoon ontrukkt men aen zyn moeder,
De Ryke koopt zich eenen replasant,
Gevloekte wet gy doet den werkmán lyden!
'T is hy die meest de zwaarste lasten draegt.
Laet ryk en arm voor land en vryheid stryden,
Zie daer het geen een vlaemschen werkmán vraegt.

4.
Geen arbeidsman zal zynen stand verzaaken.
Hy zoekt geen rang by stads of hoog bevel.
Als kind van God, wilt hy zich dienstbaer maken,
Hy kent zyn regt, maer ook zyn pligten wel.
Hy smeekt u slechts, o! broeders hoog gezeteld,
Dat ook voor hem het waarheids licht eens daegt,
Dat 't onderwys zyn hert en ziel veredelt,
Zie daer het geen een vlaemschen werkmán vraegt.

5.
Veel generaels die nooit den oorlog zagen.
Veel ambtenaers die niets of weinig doen,
Zyn ryk betaeld, men ziet hun 't eerkruis dragen,
En worden 'zoud de staet geeft hun pensioen,
O! dat dit goet verkrist aen vriend en neven,
Den armen man door d'arbeid af geknaegd,
Het heilig brood des gryzaerds ook moog geven,
Zie daer het geen een vlaemschen werkmán vraegt.

6.
O! ryken en gebieders dezer aerde,
Verstoet den werkmán niet meer om zyn kiel.
Schenkt hem als mensch zyn redelyke waarde,
Ook hy ontving een redelyke ziel.
Want God! en schiep geen meesters of geen slaven,
Deel hem dan mede als hy zyn lyden klaegt,
Slechts werk om brood, zyn deel aen s'hemels gaven,
Zie daer het geen een vlaemschen werkmán vraegt.

Middel om eene goede daghuur te winnen.

Hier boven zeggen wy, dat de Engelschman, geen acht
voor het werk van anderen heeft, en dat hy geene belangen
kent als de zyne, en die, zynr natie. Wy bidden de lezer
van niet te gelooven, dat wy dat zoo maer zeggen om wat
te zeggen. Een klein staetken er van, gaet ten duivel schoon
zyn, om het geen wy zeggen goed te maken.

Zou ging het in eene wolle fabriek, hier te Gent, niet
gheel en al naer den zin van den Meester, de werklieden,
waren inlanders, — gelyk of men zou zeggen indianen —
en de meester, kon wel zien, — als hy zien kon, want het
gebeurd nog al, dat er slechts presentie is, in plaats van
bevoegdheid — dus hy kon wel zien, dat het allengskens
zou goed gaen; maer, het kon wel goed gaen op den oogen-
blik, en als het niet zoo was, wie was er de schuld van? De
meester moest er niet lang aen denken; want in Belgie is er
al weinig dat iets beteekent. — Poeijer van Parys en Pudding
van Londen, achter dit het einde van de wereld. —

De meester dan, van de wolle fabriek, schryft aen Jonh
Bull, en Jonh Bull van te antwoorden: *give your self the
trouble, to come into my shop, I, am always ready tot
serve you.*

De raed is al gauw gevolgd, en eenige dagen daarna
hooren wy volop, de: *no got* overal overvliegen.

Deze machien, heeft alreede gewerkt? — *No got* — de
spillen worden er uitgenomen, aen stukken geslegen en rap,
de meester om spillen naer Engeland, want *Jonh is altyd
gereed om hem te dienen??*

Er moet ook baestoffen zyn, voor de rollen. De mees-
ter vind goet van niets te sparen; hy wilt alles in het eerste
order — dus stoffen van 7 frank de meter is maer rococo,
wy zullen er nemen van 11 francs. — 't is gedaan. De stof
wordt by het kind van albin gedragen — *no got*... hy trekt
den baen in reepen en werp ze in den wind.... Wel aen
Meester, schryf naer Engeland, en spoedig.... Want men
wacht er, achter; en de meester, aen John Bull..... *J'ai*

l'honneur de vous prier..... maer het is niet genoeg van
spillen en baen van Engeland te doen komen, wie, dan zal
hier in Gent de mandekens maken, om de wolle in te van-
gen? — Kunnen de wisslen mandekens, dan niet dienen?
— Hy heeft gezeid: *No got*, Mynheer.... *No got no got*, dat
is al wel, maer wat moet hy dan hebben dan? — Het moe-
ten leren mandekens zyn van Engeland, en de meester
alwêr de pen in d'hand: *J'ai l'honneur de vous prier*.....

Als men op die manier 20 fr. daegs kan winnen moeten
wy niet zeggen dat zy gelyk hebben, en veel eer als hen te
blameren, wy zouden hen moeten navolgen en als de meesters,
onzen regtzinnigen arbeid niet betalen lyk het behoort het
voorbeeld van John Bull te haet nemen en zeggen: *No got!*

De Katekismus der Druzen.

VERVOLG EN EINDE.

v. Wat verstaet men door de voeten der wysheid? — *A.*
Dat zyn de drie predikanten:

v. Wie zyn zy? *A.* Joannes, Marcus en Matheus.

v. Hoeveel jaren hebben zy geprediekt? — *A.* eenen-
twintig: ieder van hem preekte, zeven jaren.

v. Op welke manier keeren de zielen terug in het lighaem?
— *A.* Ieder keer dat er een mensch sterft er wordt er een
geboren: Aldus is de wereld.

v. Welk is de naam der Musulmannen? — *A.* *El-Tanzie*
(wilt zeggen: de veropenbaring.)

v. En de naam der christenen? — *A.* *El-taouil* (de ver-
klaring) dat is te zeggen zy die het woord van het Evangelie
hebben uitgeleid. Voor wat het woord *Tanzie* der musul-
mannen betreft, het beteekend dat de Koran, van den
hemel tot hen is neergedaeld.

v. Wat heeft onze heer gezegd, betrekkelijk Mahomed,
die zeide de zoon van Hakem te zyn? — *A.* Het was eenen
Bastaerd, zoon van eene slaef! maer onze heer, zeide dat hy
zynen zoon was, alleenlyk voor den schyn.

v. Welke zyn de groote Engelen die den troon van onzen
heer dragen? — *A.* Dat zyn de vyf ministers die men noemt:
Gabriel, die Hamza is; Michael zyn tweeden broeder;
*Israfel-Salamé, Azariel-Beha-Eddin, Metatroma-ali-ben-
Ahmed!* zoo zyn de vyf viziers, die men de voorganger, de
opvolger, de toepassing, de opening en het spook, noemt.

v. Wat verstaet men door de vier vrouwen? — *A.* Zy
noemen zich Ismail, Mahomed, Salamé, Ali, en vertegen-
woordigen het woord, de ziel, de schoonheid van den gods-
dienst en de moeder van het goet.

v. Wat moet men van het evangelie der christenen den-
ken? — *A.* Het evangelie is waerachtig. Het houdt het
woord in van den Messias, die tydens Mahomed de naam
droeg van *Salman-el-Farsi*, dat Hamza is, zoon van Ali.
De valsche Messias, is hy die van Maria geboren is, want hy
is zoon van Josef.

v. Waer was de ware Messias, toen dat de valsche met
zyn discipels was? — *A.* Hy bevond zich te midden van
deze discipels en verkondigde het evangelie. Hy gaf aen de
zoon van Josef onderrigtingen, hem zeggende: Doet dit en
doet dat « in overeenkomst met de wetten van den godsdienst
en de zoon van Josef luisterde na die woorden. Nogthans,
aen den waren Messias, ongehoorzaem geweest zynde, deze
blaasde hy de Joden tot hem den haet in, en zy kruisten hem.

v. Wat gebeurde er achter dat hy gekruist werd? — *A.*
Men legde hem in een graf, maer de ware Messias, kwam,
die het lichaem weg naem, en het begraeft in eenen hof,
en daarna het gerucht verspreidde dat de Messias, uit zyn
graf verreezen was.

v. Waerom gedroeg de ware Messias zich aldus? *A.* —
Om de christelyke leering te doen voortduren en haer meer
kracht te geven.

v. En waerom wilde hy aldus de kettery voorstaen? —
A. Ten einde dat zy die in de Eenheid gelooven, zich door
de godsdienst van de Messias, hadden kunnen bedekken
en aldus onbekent blyven.

v. Welk is deze die van het graf verreezen, by zyne disci-
pels binnen kwam, daer, de deuren, gesloten waren! — *A.*
Het is de levende en onsterfelyke Hamza, de dienaar en de
slaef van onzen heer Hakem.

v. Waerom heeft Hamza, zoon van Ali, ons bevolen de
leerstelselen der wysheid te verbergen? — *A.* om dat zy de
geheimen en de beloften inhouden van onzen heer Hakem.
Het staet niet, aen niemand van dingen te veropenbaren die
de zaligheid der zielen inhoudt, en het leven der geesten.

v. Als wy niet willen dat eenieder verlost zy, zyn wy
dan geene zelfzuchtigen? — *A.* Neen, maer de predikatie is
afgedaen en de deur is gesloten. Zy die ongeloovig geweest
zyn, zyn het voor altyd en zy die geloofd hebben, zullen
altyd gelooven.

v. Waerom heeft men de almoes afgeschaf? — *A.* By
ons, de almoes wegens onze broeders de Druzen is geoorlofd,
maer zy is eene misdaed, wegens alle andere en het is ge-
voegelyk van er geen te geven.

v. Welk is het doel der genen die zich kastyden? — A. Het is om als Hakem zal terug keeren, van door onze werken te verdienen, dat hy ons, ministers, landvoogden en gouverneurs make.

Zoo is kortbondig de leering der Druzen. Leerstelselen vol van dwalingen, van tegenstrydigheid en buitenspoorigheden, doch die aan zyne aanhangers toelaet van zich dan voor musulmannen en dan zich voor kristenen uit te geven. Zeer verschillend met andere geloofsbelydenissen, zy maakt geene partygangers om dat het getal der zielen bepaeld is.

De ziel van eenen geloovigen, kan in het lighaem niet overgaan van eenen ongeloovigen, en om de zelfde reden is het dat een mensch die in eenen anderen godsdienst geboren is, al had hy zich bekeerd, altyd tot zyn eerste geloof moet terug keeren.

De Druzen nemen de zaligheid der vrouwen aan, maar zy houden voor ongeloovigen al de genen die den schepper aanbidden, niet gelooven dat het Hakem zelven is. Het gebod, het vasten en de bedevaerd verstootende, hebben zy noch paradijs voor de regteverdigden noch hel voor de kwaden. Zy hebben slechts een enkel doel, een enkele hoop, dit is van het natuerlyk genot van het leven te bezitten, als God zal terug verschenen zyn. Zy zullen dan meesters en koningen zyn en hunne volkeren zullen de kristenen zyn, joden, heidenen en mahometanen.

(Eugene d'Auriac.)

Telegrafische berigten.

INTREDE VAN GARIBALDI TE NAPELS.

Parys, 10 september.

Men heeft tydingen van Napels van den 9. Garibaldi is alleen in Napels gekomen en met geestdrift door de geheele bevolking onthaeld. Hy heeft het komiteit, t' welk op eene onwettelyke wyze samengesteld is, ontkend, en gelast de personen, die van dit komiteit deel maakten, te straffen.

Hy heeft de vloot in het arsenaal geconsigneerd en Victor-Emanuel en zyne nakomelingen tot koningen van Italie uitgeroepen. Hy heeft Romano aan het ministerie van binnenlandsche zaken gehouden en Arditi, bestuurder der politie, Cosenz, minister van oorlog Pianelli, minister van justitie genoemd. Men verwacht de kapitulatie der forten op morgen.

Turyn, dynsdag avond.

Men schryft uit Bologna, in dagteekening van heden, dat de Soldeniers van Lamoriciere Fossombrone, aengerand hebben en dat de burgers voor het overgetael hebben moeten wyken.

De soldaten van den Paus hebben de moorderyen herhaeld, welke zy reeds te Peruzzia gepleegd hebben.

Generaal Cialdini is over de grenzen getrokken.

Parys, donderdag.

Het garnizoen van Rome is versterkt; generaal Guyon, keert naer zynen post terug.

Mouiteur.

Zegepraal der Piemontezen.

De piemontesche hebben de stad Pesaro aengerand en ingenomen. 1200 duitsche soldaten welke zich in het kasteel bevonden zyn krysgewangen genomen. Het verlies van het legerkorps van Cialdini is gering. Monseigneur Bella, die bevolen had dat men de stad moest verwoesten is naer Turyn gevoerd. Het duitsch garnizoen van Orvieto heeft zich aan de opstandelingen overgegeven.

Te Turyn had men tydingen tot den 12 's avonds. De troepen, aangevoerd door generaal Fanti, hebben gisteren de stad Cita-di-Castella genomen en rukken nu op de vallei van Tiberina. Het vyfde legerkorps trekt op Fratta. Een deel der troepen van Cialdini zyn in Urbino getrokken.

Turyn, zondag avond.

De opstand breidt zich in de Marken en in Ombria uit. De voorloopige gouvernementen in deze steden ingerigt, zenden deputatien naer den koning van Sardiniën. Zy zyn op weg naer Turyn.

Het is valsch, dat de piemontesche troepen de grenzen overgetrokken zyn.

Men verwacht het antwoord van kardinaal Antonelli op den ultimatum van Piemont.

Londen, maandag morgend.

The Times deelt uit Weenen de tyding mede, dat het oostenryksch gouvernement eene officiële depeche heeft ontvangen van den volgenden inhoud:

« Keizer Alexander en zyn goevernement verlangen regt-zinnig eene volkomene verzoening met Oostenryk; de goede overeenkomst tusschen Rusland en Oostenryk zou nooit moeten afgebroken geweest zyn. De schikkingen noodzakelyk voor eene byeenkomst tusschen de keizers van Oostenryk en Rusland worden genomen, om een einde te stellen aan eenen staet van zaken, die niet langer kan geduuld worden. »

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Huwelyken.

Van 8 tot den 14 September.

Hippoliet Dalmotte 51 j., zadelm., Nederkauter, met Clemence Vleurinck, 52 j., winkelierster, Ram. — Frederik Dobbelaere, 22 j., onderwyzer, Oude Vest, met Adolphina De Spiegeleire, 26 j., z. b. Huidevetterken. — Jacob baron d'Udekem, 52 j., grondeigenaar, Leuven, met Alicia de Kerchove, 22 j., id Onderbergen. — Gustave Vanderstichelen, 53 j., controleur der contributie, te St-Gilles, met Louisa Dubois, 27 j., z. b. Ketelvest. — Karel Vanderlinden, 26 j., professor Donkerstege, met Ernestina Burggraeve, 27 j., modewerkster, Reep. — Desiderius Rottier, 53 j., kommissie, te Marly, met Celestina Delahay, 29 j., z. b. Visschery. — Lodewyk Levéque, 22 j., teekenaar, Spiegelst. met Julianna Lippens 19 j., id. — Leonardus Puttemans, 29 j., ontvanger, Lieve, met Philomena Haemers, 22 j., z. b. Molenaerst. — Jan Van Lancker, 27 j., koetsier, Savaenstraet, met Maria Van den Bergh, 50 j., dienstmeid, St-Lievenstr. — Leopold De Backer, 26 j., schipper, Tichelery, met Isabella De Cleene, 24 j., z. b. Palingstraet. — Joseph Blommaert, 56 j., briefdrager, Veerlepl., met Therese Schellinck, 26 j., keukenneid, Yperstr. — Pieter Van Laeken, 24 j., wever, Kerkweg, met Stephanie Le Duck, 24 j., fabriekw., Molenaersst. — Lieven Staessens, 81 j., z. b. Kort-Schipgracht, met Maria Vereecken, 53 j., id. — Pieter Wittevronghel, 28 j., hovenier, Meulestede met Bernardine Boelaert, 22 j., fabriekw., id. — Emile Cantinay, 49 j., z. b. Oliestr., met Maria Stadins, mutsenmaekster, St-Jansdreef. — Joseph Cauwenberge, 51 j., raffineerder, Oostacker met Pauline Legiest, 50 j., fabriekw., Antwerpsche poort. — Modeste Hnys, 51 j., werkman, Groendreef met Victoria Veekman 44 j., winkelierster, Phoenixstr. — Hendrik Ducaju, 24 j., fab., Kozynstraet met Joanna Van Hulle, 20 j., id. — Adolf Kestel, 26 j., ajusteerder, Antwerpschest. met Joanna Wante, 21 j., z. b. Tichelery. — Pieter Van den Bogaerde, 21 j., wever Groenst. met Anna Van Maldegem, 22 j., werk. g. Meerh. — Francis Lanckman, 59 j., gepensionn., St-Annes. met Elisabeth De poeter, 54 j., kantw., Abeelstr. — Lodewyk Becaus, 40 j., fab. i. Bogaerdstraet. met Joanna Vandevelde, 21 j., kantwekster, Oosterzele. — Karel Nuytens, 51 j., stuurman, Kortryksches. met Amelie Geirnaert, 40 j., z. b. Huybrechtst. — Isidorus Van Poucke, 21 j., daglooner, Groendr. met Marie Van Wontergem, 25 j., fab. id.

Sterfgevallen van den 8 tot den 14 September.

Stephanie Verdonck, huisv. De Vlieger, 52 j., Kortrykschest. — August Vandegheuchte, 72 j., zh., Byloke. — Catharina Gautier, wed. Procureur, 70 j., Molenaerst. — Coleta Lareecken, 82 j., z. b., Hospitaalst. — Jan Metis, 26 j., dagl. Coupure. — Joseph Ruelle, 66 j., Kazernst. — Julia Choquet, 58 j., dagl., kort Scheepgracht. — Barbara Galle, 77 j., z. b. St-Antoniuskael. — Lodewyk Backse, 48 j., id. Bellevuest. — Jozef Cuveele, 56 j., meubelmaker, Coupure. — Isabella Van Loo, 56 j., z. b., korte Violettestr. — Isabella De Caster, wed. Putzys, 67 j., St-Lievenstr. Sophie De Craemer, huisv. Wallens, 53 j., Yperstr. — Engelbert Claus, 47 j., dagl., Coupuregang. — Theresa Agon, 48 j., h. Peeters, Kortryksche poort. — Amelie Hazard, 59 j., wed. Stof-fels, Coupure. — Sophie De Plas, 47 j., z. b. Pekelharing. — Jan De Sloover, 67 j., dagl., Kortrykschest. — Passchase Rym, 83 j., z. b. Byloke. — Jan-Baptiste Callier, 84 j., z. b. St-Jacob-nieuwstr. — Anna De rudder, 77 j., wed. Toussyns, Onderb. — Adolphe Gondry, 53 j., gepensionn., Heuvelpoort. — Leocadie Deleigne 41 j., h. Herman, Annonciodestr.

59 kinders onder de 5 jaren.

Geborten van den 8 tot den 13 September

Mannelyk geslacht . . 52) Totaal 81
Vrouwelyk geslacht . . 49)

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	7 september.	14 september.
Witte tarwe	25 26 a —	25 48 a —
Rode id.	24 39 a —	24 77 a —
Rogge	15 8 a —	15 86 a —
Geerst	15 20 a —	15 44 a —
Bockweit	15 75 a —	15 53 a —
Haver	9 69 a —	10 23 a —
Aerdappelen, 100 k.	7 25 a —	7 50 a —
Boter, per kilo.	2 5 a 2 18	2 a 2 18
Eijeren, de 26	1 56 a 1 50	1 56 a 1 50

BROODZETTING.

Van den 14 om in te gaen den 16 september.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild. fr. 0 59
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild. » 0 51
1 Kilo rogge. » 0 19

KORTRYK.

Per hektoliter.	5 september	10 september.
Witte tarwe	20 — a 26 52	18 66 a 26 —
Rode tarwe	25 52 a 25 —	20 — a 21 52
Rogge	11 66 a 15 —	12 — a 15 52
Haver	8 66 a 11 52	8 — a 10 52
Boter per 1/2 kilo	4 6 a 4 21	4 2 a 4 24
Eijeren per 25	1 50 a 1 72	1 58 a 1 72
Aerdappels 100 kil.	7 — a 8 —	7 — a 8 —
Koolzaedolie 103 kil.	55 — a 55 5	52 5 a 22 10
Lynolie, de 103 kil.	41 15 a 42 —	42 5 a 42 10
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkoek, 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

DENDERMONDE.

	5 september.	10 september.
Lynolie p. 157 l. fr.	92 52 a 95 41	91 15 a 91 60
Koolzaedolie	117 91 a 118 80	117 90 a —
Kempolie	101 38 a —	— a —

Lynkoek 4215 kil.	281 48 a 299 52	281 63 a 295 69
Koolzaedkoeken	— a —	— a —
Kempkoeken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	20 75 a 24 95	20 83 a 24 48

Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	24 40 a —	20 20 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —

id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Inf. Tarwe 150 l.	27 21 a 54 47	20 76 a 50 59
Inf. rogge 150 l.	13 45 a 19 95	15 41 a 17 22

GEERAERDSBERGEN.

	5 september.	10 september.
Per 100 kilos.		
Tarwe	58 — a —	29 — a —
Mastlein	24 — a —	24 — a —
Rogge	18 — a —	18 50 a —
Haver	26 — a —	20 — a —
Boonen	22 50 a —	23 — a —
Aerdappels	9 — a —	9 — a —
Ruw vlas	1 50 a —	1 45 a —
Boter (5 kil.)	5 70 a —	6 — a —

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — September.

15 Doornyk, 15 dagen.	29 Nyvel, 10 dagen.
27 Hasselt, 14 dagen.	Nieuwpoort, 9 dagen.

September. — Jaer-, Peerden- en Veemerkten.

17 Nazareth en Moerkerke, j. p.	25 Keerbergen, j.
18 Caleken en Viane, j. en p.	24 St.-Lievens-Esche, j. en p.
Dottignies, j. p. en v.	Watervliet, j.
Hamme j.	25 Ertvelde en Berlaere, j. en p.
19 Antwerpen, j. en p.	26 Kieldrecht en Ansegem, j.
20 Landegem, v.	27 Drongen, Thielt, Eecloo, j. p.
22 Aelst, j. en p.	

ANNONGEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent van 17 tot 21 September 1860, zullen plaats hebben.

Woensdag 19 September 1860, op gewoone ure, in de verkoopzaal Huerdochterstraet, 6, te Gent, door sterfgeval, Verkoop van schoone Meubelen, Spiegels, Tapyten, 2 wagens, enz. door CH. DROESBEKE.

Woensdag 19 September 1860, ten 2 1/2 ure namiddag, in den Casino, Verkoop van eene groote verzameling Confisères, voor den vollen grond, door FERD. VERHULST, en de direktie van den Horticulteur J. VERSCHAFFELT.

Donderdag 20 September 1860, ten 2 1/2 ure, op de Graslei, Verkoop van Houtwaren, door F. VERHULST.

HET LOKAEL DER

Goedkoope Vleeschhouwery,

Is geopent op 8 dezer, in de Goudstraet, 28.

Al wie goed en gezond versch vleesch wil hebben, zal er kunnen gediend geraken aan gematigde pryzen.

BERIGT.

Eene nieuwe ziekebus is tot stand gekomen by Magerman in den anker. Artevelde plaats. De ambachtslieden die er deel van willen maken, zyn verzocht, op den eersten zondag van oktober, aenstaende om 3 uren 't namiddags, zich in bovengemelde herberg te begeven. Men moet ten minste 1-75 fr. dags winnen, om in de bus te kunnen bytreden. Elk zegge het voort.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestræet, n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaar te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

LUISTERLYKEN KAMPSTRYD MET DE KRULBOL.

In het algemeen te Gent, op St. Pieters, den hoek der Kazernstraet, in den estaminet Het Gouden Hoofd N° 24. Voor eene zilver zakhorlogie ter waarde van 15 francs, op zondag den 16 september 1860, om 3 uren juist 's namiddags, het inleggeld is bepaeld op 1 frank per peloton van 3 mannen.

De overwinnaers mogen kiezen de horlogie of de 15 francs. Het overige van het geld zal dienen voor den 2de prys.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.